

Durmuş Hocaoğlu

Yankee'nin İşi Çok Zor

Yeniçağ, "Analiz", 16 Kasım 2008, Pazar., s.08
"Analiz" Sıra No: 712; 2008-103; Kasım-06

YENİÇAĞ

NOT: *Yeniçağ*'ın matbû metnine harita konmamıştır — D.H:

Obama'nın işi gerçekten zor, zor ki hem de ne zor; çünkü gerçekten de büyük başın derdi de büyük olur; "*Gitmek mi zor, kalmak mı zor / O sabahı gel bana sor*" diyen şarkı güftesinde olduğu gibi, Amerika'nın ilk fûme başkanı için de suâl aynı: "***Irak'ta tamam mı zor, devam mı zor; o karârı gel bana sor***".

Güftekârın işi yine de çok kolay, zîra netîceten bu mes'ele onun şahsî mes'elesi; ya garip Obama?

Vâkıa henüz balayı devam ediyor sayılır, lâkin, iki ay sonra umûru devlet olanca sıkletiyile omuzlara çökecek: Haydi bakalım!

Haydi bakalım Barack Hussein Obama!

**

"Tamam" denince neler olabileceğini aklımız erdiğince hulâsa etmeğe çalıştık: "*Irak'a haddini bildirmeğe ahdettim, Birleşmiş Milletler karârı diye birşey de tanımam*" diye bütün dünyaya kükreyerek meydan okuyan Amerika yerine "*Artık benden bu kadar ve buraya kadar*" deyip havlu atmış bir Amerika! Doğrusu, Kürtler ve daha birçokları için kötü bir sürpriz olur amma, evvelen Türkiye'nin, sonra Bölge'nin ve en nihâyetinde de umum insanlığın selâmeti için olması gereken de budur: Amerika'nın Irak'ta boğulması!

Bundan beş yıldan biraz daha uzunca bir müddet evvel, Amerikan beslemelerinin hant hant edepsizce öttüğü, "Yankee"nin tam da zirvede olduğu vakitte, *Yeniçağ*'daki 6 sıra numaralı yazımda "**İnsanlığın Selâmeti İçin Amerika Irak'ta Boğulmalıdır**" (06.09.2003, Cumartesi) diye yazmış ve ondan dört ay sonra 64 sıra numaralı "**Yenilmez Sığırmaç Efsânesi**" başlıklı (17.01.2004, Cumartesi) yazımda da, Amerikan lobicilerinin "*olur mu azîzim; adamların dokuzbuçuk tonluk bombaları var*" diyerek edepsizce ülkemde psikolojik savaş verdikleri o günlerde Amerika'nın mağlûp edilemezliğinin bir efsâne olduğunu dilim döndüğünce anlatmağa çalışmıştım.

İmdi böyle bir karar muhakkak ki çok kişiyi üzecek ve çok kişiyi de kâbûsa boğacak; çünkü, bir bakıma *Yeniçağ*'daki 6 sıra numaralı yazımın bir yerinde dediğimi tekrarlayacak olursam, müsâadenizle:

Galipseniz artıklarınızı, mağlûpsanız cesedinizi yerler. Nitekim; bütün dünya nezdinde meşrûiyetsizliği konusunda tâ bidâyetinden beri yaygın bir mutâbakat

bulunmasına rağmen, harbin ilk muzafferiyet günlerinde *de facto* kabul edilen veya öyle görünen işgal, Amerika'nın gücünü abartıldığı gibi çıkmaması nisbetinde git-gide daha sertçe sorgulanmaya başlanmaktadır. Bu sürecin aynen böyle işlemesi ve Amerika'nın bataklığa daha ziyâdece gömülmeye ve Irak kemendinin boğazına daha sıkıca dolanmaya devam etmesi hâlinde sahte Sezarlar tarafından Firavun kibri ile reddedilen milletlerarası meşrûiyet şartının ehemmiyeti daha da artacak ve Amerika, tükürdüklerini birer birer yalamak, üstüne teşâşür eylediği bütün karpuzları son kabuk kırıntlarına kadar kemâl-i âfiyetle gövdesine indirmek zorunda kalacaktır.

Evet; böylesi bir "ric'at", Amerika için hiç de hayırhah sonuçlar tevîd etmeyecektir bir bakıma; çünkü, bu, aşağıdaki haritada görüldüğü gibi, Suriye-Irak-İran-Afganistan koridoru ile Asya'nın kalbine uzanma projelerinin rafa kalkması, yâni **büyük ve müebbed "Amerikan İmparatorluğu"** tasarısının akamete mâruz kalması demektir ki Vietnam Sendromu'ndan daha derin bir sendroma yolaçacak olan bu küçülme, ileride, Amerika'nın cesedinin yeneceği zamanların da yolunu açabilir.

*
**

Öyle ise devam; ama nasıl?

